11-MA'RUZA. OPERATSION TIZIMLARDA FAYL TIZIMLARI. FAYL TIZIMLARI IMKONIYATLARI VA ISHONCHLILIGI

Operatsion tizimlar fayl tizimi, tuzilishi va tashkil etilishi. Fayllarni boshqarish

Operatsion tizimining muhim vazifalaridan biri foydalanuvchiga diskda saqlanayotgan ma'lumotlar bilan qulay ishlash vositalarini taqdim etish hisoblanadi. Buning uchun OT saqlangan ma'lumotlarning fizik tuzilishini foydalanuvchi uchun qulay boʻlgan mantiqiy model bilan almashtiradi - tizim kataloglari va fayllari ierarxik tashkil qilingan boʻladi.

Har qanday kompyuter dasturi ma'lumotlarni qabul qiladi, saqlaydi va namoyish qiladi. Ish paytida, jarayon cheklangan miqdordagi ma'lumotni oʻz manzil maydonida saqlashi mumkin, chunki uning hajmi virtual manzil maydoni doirasi bilan cheklangan. Ba'zi amaliy dasturlar uchun, masalan, aviachiptalarni bron qilish tizimlari, bank tizimlari va boshqalar, faqat virtual manzillar maydoni yetarli boʻlmaydi. Bundan tashqari, jarayon tugaganidan soʻng, uning manzil maydonida saqlanadigan ma'lumotlar yoʻqoladi.

Shu bilan birga, bir qator dasturlar (masalan, ma'lumotlar bazalari) uchun uni uzoq vaqt, ba'zan esa abadiy saqlash kerak. Bunday dasturlar uchun jarayon tugaganidan keyin ma'lumotlarning yoʻqolishiga yoʻl qoʻyilmaydi. Kompyuter, shuningdek, ishlamay qolganda, jarayonda uzilishlar boʻlganda ham ma'lumot saqlanishi kerak. Fayl tizimining maqsadi va vazifalari Fayl - bu tashqi xotiraning nomlangan maydoni boʻlib, unga yozilishi va oʻqilishi mumkin boʻlgan ma'lumotlar, shuningdek, ushbu maydonda saqlangan ma'lumotlar va OTga ushbu ma'lumotlarni boshqarishga imkon beradigan atributlar toʻplami kiradi.

Fayl menejeri (shuningdek, fayllarni boshqarish tizimi deb ham ataladi) bu fayllarni yaratish, oʻchirish, oʻzgartirish va fayllarga kirishni boshqarish, shuningdek fayllar foydalanadigan resurslarni boshqarish uchun javob beradigan dasturiy ta'minotdir. Kompyuter tizimida fayl menejeri oʻz fayllarini fayl nomi, uning ikkinchi darajali saqlash qurilmasida joylashgan joyi va har bir fayl toʻgʻrisidagi muhim ma'lumotlarni oʻz ichiga olgan kataloglar yordamida kuzatib boradi.

Fayl menejeri onlayn foydalanuvchilar uchun, buferlash operatsiyalari va interaktiv hisoblash uchun ma'lumotlar va ma'lumotlar kutubxonasini qoʻllab-quvvatlaydi. Ushbu funksiyalar qurilma menejeri (Device Manager) bilan birgalikda amalga oshiriladi. Fayl menejerining vazifasi murakkab. U tizimning fizik komponentalari, uning axborot resurslari va siyosati, fayllarni saqlash va taqsimlash uchun javobgardir.

Oʻz majburiyatlarini bajarish uchun u quyidagi toʻrtta vazifani bajarishi kerak:

- 1. Har bir fayl saqlanadigan joyni kuzatib borish;
- 2. Fayllarning qayerda va qanday saqlanishini aniqlaydi, mavjud xotira maydonlaridan samarali foydalanish va fayllarga samarali kirishni ta'minlaydigan siyosatdan foydalanish;
- 3. Foydalanuvchidan faylga kirish huquqi olib tashlanigandan keyin, har bir faylni belgilash va undan foydalanishni yozib olish;
- 4. Faylni saqlash qurilmasiga qaytarish kerak boʻlsa, belgilangan fayllarni bekor qilish va uning mavjudligini uni kutayotganlarga yetkazish. Kompyuter tizimida fayllar menejeri oʻz fayllari nomi, uning saqlash qurilmasida joylashgan joyi va har bir fayl toʻgʻrisidagi muhim ma'lumotlarni oʻz ichiga olgan kataloglar yordamida kuzatib boradi. Masalan, fayl tizimi kutubxonaga oʻxshaydi,

Fayl menejeri xuddi shu toʻrtta vazifani bajaradigan kutubxonachining rolini oʻynaydi:

- 1. Kutubxonachi toʻplamdagi har bir buyumni kuzatib borish uchun katalogdan foydalanadi. Har bir yozuvda foydalanuvchiga kerakli kitoblarni topishga yordam beradigan telefon raqamlari va ma'lumotlar koʻrsatilgan.
- 2. Kutubxona toʻplamdagi barcha buyumlarni, shu jumladan, katta hajmdagi kitoblar, jurnallar, DVD disklar, xaritalar va videolarni saqlash siyosatiga amal qiladi.
- 3. Qachonki u soʻralsa, buyum (kitoblar, jurnallar, disklar, videolar va boshqalar) javondan olinadi va ijarachini ismi jurnalga qayd etiladi.
- 4. Buyum qaytarib berilganda, kutubxonachi jurnalga tegishli yozuvni kiritadi va uni saqlaydi.

Fayldan foydalanishning asosiy maqsadlari quyida keltirilgan:

π Axborotlarni uzoq vaqt va ishonchli himoyalash. Resursga bogʻliq boʻlmagan saqlash qurilmasi hisobiga uzoq vaqt saqlanadi, yuqori ishonchlilik esa faylga kirishni himoyalash vositalari va OT dasturiy kodining umumiy tashkil etilishi bilan belgilanadi, aksariyat hollarda qurilmaning ishdan chiqishi fayllarda saqlanadigan ma'lumotni yoʻq qilmaydi.

w Axborotlardan birgalikda foydalanish. Foydalanuvchida fayllar bilan ishlashning qulay vositalari, shu jumladan, kataloglarma'lumotnomalari, fayllarni guruhlarga birlashtirish va belgilar boʻyicha fayllarni izlash vositalari, fayllarni yaratish, oʻzgartirish va oʻchirish uchun buyruqlar toʻplami boʻlishi kerak. Fayl biron bir foydalanuvchi tomonidan yaratilgan boʻlishi, boshqa biri undan foydalanishi mumkin, shu sababli faylni yaratuvchisi yoki ma'mur boshqa foydalanuvchilarni unga kirish huquqini belgilashi mumkin. Fayl tizimi (FT) – bu operatsion tizimning bir qismi va quyidagilarni oʻz ichiga oladi.

w Diskdagi barcha fayllar majmuini;

w Fayllarni boshqarish uchun foydalaniladigan ma'lumotlar tuzilishi toʻplami (masalan, diskda boʻsh va band joylarni taqsimlash jadvali, fayl deskriptorlari, fayl katalogi kabi); w Faylni izlash, nomlash, yozish, oʻqish, oʻchirish va yaratish kabi fayl bilan bogʻliq turli xil operatsiyalarni amalga oshiruvchi dasturiy tizim vositalar toʻplami. Fayl tizimi faylni taqdim etuvchi ba'zi mavhum obyekt ishlarini bajarishda sodda operatsiyalar toʻplamidan iborat

etuvchi ba'zi mavhum obyekt ishlarini bajarishda sodda operatsiyalar toʻplamidan iborat dasturlardan foydalanadi. Shu sababli dasturchilarga diskdagi ma'lumotlarni joylashuvi, ma'lumotlarni buferlash va boshqa uzoq vaqt xotirada saqlovchi qurilmada ma'lumotlarni uzatish bilan bogʻliq past pogʻona muammolarini toʻliq bilishi shart emas. Bu funksiyalarning barini fayl tizimi oʻz ichiga oladi.

Fayl tizimi diskli xotirani taqsimlaydi, faylni nomlaydi, tashqi xotiradagi tegishli manzilda fayl nomini tasvirlaydi, ma'lumotlarga kirishni ta'minlaydi, qismlarni qo'llab-quvvatlaydi, faylni himoya qiladi va qayta tiklaydi. Bunday koʻrinishda fayl tizimi oraliq qatlam rolini bajaradi, uzoq vaqt saqlanadigan ma'lumotlarni fizik tashkil etilishining barcha murakkabliklarini himoyalaydi va bu saqlanuvchiga nisbatan sodda mantiqiy modelli dasturni fayl yaratuvchisiga taqdim etadi, shuningdek unga murakkab fayllar uchun qulay boʻlgan buyruqlardan foydalanishni taqdim etadi. FT tomonidan yechiladigan vazifalar umuman hisoblash jarayonini tashkil qilish usuliga bogʻliq. FT ning eng sodda koʻrinishi bu bir foydalanuvchilik va bir dasturli OT lar, masalan MS-DOS. Bir foydalanuvchilik va bir dasturli FT ning asosiy funksiyasi quyidagi masalalarni hal etish hisoblanadi: π Faylni nomlash; π Ilovalar uchun dasturiy interfeys; π Ma'lumotlar saqlaydigan fizik tashkil etuvchisida fayl tizimining mantiqiy modelini tasvirlash; π Resursdagi toʻxtalishlarga, qurilma va dasturiy vositalar xatoliklariga fayl tizimining bardoshliligi. FT masalasi bir foydalanuvchi ishlashiga moʻljallangan, lekin unga bir vaqtning oʻzida bir nechta jarayonlarni ishga tushirishga imkon beradigan bir foydalanuvchili koʻpdasturli OT operatsiyalarini murakkablashtiradi. Bu toifadagi birinchi OT OS/2 bo'lgan. Yangi topshiriqni qoʻshish masalasini bajarishda faylga bir nechta jarayonlar kirishiga ruhsat berilishi kerak boʻlgan. Bu holatda fayl resurslarga ajratilgan, demak fayl tizimi ushbu resurslar bilan bogʻliq barcha muammolarni hal etishi kerak bo'lgan. Bir foydalanuvchilik ko'p dasturli fayl tizimida faylni va uning qismlarini bloklash, quvib oʻtishni oldini olish, berklikni rad etish, nusxalarni moslashtirish va boshqalarni koʻrib chiqish mumkin. Fayl tizimlarini ierarxik tuzilishi Foydalanuvchi belgili nom boʻyicha faylga murojaat etadi. Biroq inson xotirasida obyekt qiymatlarini saqlab qolish cheklangan, ya'ni foydalanuvchi nom bo'yicha murojaat qilishi mumkin. Nom joylarini ierarxik tashkil qilish bu chegaralarni kengaytirish imkoniyatini beradi. Aynan shu sababli koʻplab fayl tizimlari nisbatan quyi pogʻona katalogi nisbatan yuqori pogʻona katalogi tarkibiga kirishi mumkin bo'lgan pog'onalarni tashkil etish hisobiga ierarxik strukturaga ega bo'ladi, shu sababli ierarxik struktura xususiy holatlarda barcha fayllar bitta katalog ichiga kirganda bir pogʻonali tashkil etilgan boʻladi

Katalog agar faqat bitta katalogga kirishga ruhsat berilgan boʻlsa daraxtli va agar fayl bir nechta kataloglarda joylashgan boʻlsa tarmoqli boʻladi. Masalan, MS-DOS va Windows da kataloglar daraxtsimon, Unix da esa tarmoq koʻrinishda ifodalanadi. Daraxtsimon strukturada har

Tarmoqsimon user depart Anvar Main.exe Main.exe Daraxtsimon Fayllar Ildizsimon a) 180 bir fayl sahifalarda boʻladi. Katalog - ildiz katalog yoki ildiz (root) deb ataladigan yuqori pogʻonada turadi. Bunday tashkil etishda foydalanuvchi barcha fayllar nomlarini eslab qolish zaruratidan ozod boʻladi, unga shu yoki boshqa fayllarni qaysi guruhda saqlanishi mumkinligini bilish yetarli boʻladi. Ya'ni uni kataloglar ketma-ketligini koʻrib izlab topish uchun. Ierarxik struktura koʻp foydalanuvchilik tizimlar uchun ham qulay: har bir foydalanuvchi oʻzining katalogi yoki katalog daraxti shoxlarida oʻzining fayllarini joylashtiradi.

Faylga kirish mexanizmlari Operatsion tizimlarda fayllarga kirishning uchta usuli mavjud:

- w Ketma-ket kirish;
- To'g'ridan-to'g'ri kirish;
- π Indeksli ketma-ket kirish.

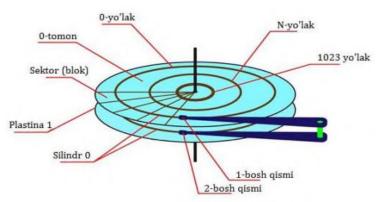
Ketma-ket kirish - bu fayllarga kirishning ma'lum bir ketmaketlikda amalga oshirilishi, ya'ni fayldagi ma'lumotlar ketma-ket tartibda qayta ishlanadi. Misol uchun, kompilyator odatda ushbu usulda fayllarga kirishga ruhsat oladi.

Toʻgʻridan-toʻgʻri kirish - har bir yozuv faylda oʻzining manzillariga ega boʻlib, undan foydalanib fayllarga toʻgʻridan-toʻgʻri oʻqish yoki yozish uchun kirish mumkin. Yozuvlar faylda hech qanday ketma-ketlikda boʻlishi shart emas va ular qoʻshni tashuvchi joylarda boʻlmasligi kerak. Indeksli ketma-ket kirish — ushbu mexanizm ham fayllarga ketma-ket kirishga asoslangan. Ushbu usul turli xil bloklar uchun koʻrsatgichlarni oʻz ichiga olgan fayl uchun indeksni yaratadi. Fayldagi yozuvni topish uchun avval indeks ketma-ketlikda izlanadi, soʻng uning koʻrsatgichi yordamida faylga toʻgʻridan-toʻgʻri kirish amalga oshiriladi.

Fayllarni fizik tashkil etish, ularni oʻqish va yozish usullari Fayl tizimlarini fizik tashkil etilishi Foydalanuvchi fayl tizimi toʻgʻrisida kamdan kam holatda fayllar umumiy tartibda saqlaniladigan ierarxik tashkil qilingan koʻplab axborot obyektlaridan iborat deb tasavvur qiladi. Faylning asosiy maqsadi baytlarni uzluksiz toʻplamidan tasvirlaydi, aslida esa disk boʻylab qismlarga boʻlingan boʻladi. Chunki u bu boʻlinishlar faylni mantiqiy tuzilishi bilan hech qanday bogʻlanmagan. Masalan, uning alohida mantiqiy yozuvi diskning son sanoqsiz sektorlarida joylashgan boʻlishi mumkin.

Real qurilmada faylni, katalogni va axborot tizimlarini joylashtirish faylni fizik tashkil etilishi bilan tavsiflanadi. Turli xil fayl tizimlari turli xil fizik tashkil etilishga ega boʻladi. Disklar, qismlar, sektorlar, klasterlar Fayllarni saqlashda zamonaviy hisoblash tizimlarida foydalaniladigan asosiy qurilma turi qattiq disk boʻladi. Diskli tarqatgich qattiq va yumshoq magnitli disklardagi ma'lumotlarni yozish va solishtirib oʻqish uchun moʻljallangan. Qattiq disk har biri bitta yoki ikkita tomoni magnitli materilallar bilan berkitilgan bir yoki bir nechta shishali yoki metalli plastinkadan iborat boʻladi. Bunday koʻrinishda, umumiy holatda disk plastina paketidan iborat boʻladi (5.2- rasm).

Har bir tomondagi har bir plastina ingichka bitta umumiy markazga ega halqa – ma'lumotlar saqlanadigan yo'lak chizig'i bo'ladi. Yo'laklar miqdori disk turiga bog'liq bo'ladi. Yoʻlaklar raqami 0 dan boshlanib diskning markazidagi tashqi chiziqgacha boradi. Disk aylanganda kichkina bosh (ma'lumotlarni o'qish) deb nomlangan element magnitli yo'lak orqali ikkilik ma'lumotlarni o'qiydi yoki ularni magnitli diskga yozadi. Ma'lumotlarni o'qish ushbu yoʻlakga joylashtirilgan boʻlishi mumkin. Ma'lumotlarni oʻqish diskning yuqorisida diskretli qadamlarni oʻzgartiradi, har bir qadam bitta qadamga siljishga toʻgʻri keladi. Diskga yozish ma'lumotlarni o'qish usuli orqali yo'lakning magnit xususiyatlarini o'zgartirishi tufayli amalga oshiriladi. Ba'zi disklarda har bir yuza bo'ylab bitta ma'lumotni o'qishga (kichkina bosh) oʻzgaradi, boshqalarda esa har bir yoʻlakda ma'lumotlarni oʻqish asosida boʻladi. Birinchi holatda "kichkina boshdan" axborotlarni izlash uchun disk radiusi bo'yicha o'zgaradi. Barcha kichkina boshlar odatda yagona joyini oʻzgartiruvchi mexanizm va sinxron harakatlanish bilan mustahkamlangan boʻladi. Shu sababli "kichkina bosh" bitta yuza qism yoʻlagidagi ma'lumotni qayd etganda qolgan barcha "kichkina bosh" lar xuddi shu raqamli yoʻlakda toʻxtaydi. Har bir yoʻlak bitta yoʻlak boshqa biri bilan kichkina boshni 182 oʻzgartirishni talab qilmaydigan alohida kichkina boshga ega boʻladi va buning hisobiga ma'lumotlarni izlashga sarflanadigan vaqt tejaladi.

5.2- rasm. Qattiq disk qurilmasining sxemasi

Plastinaning yuqa qismidagi bitta radiusidagi yoʻlak majmui silindr (cylinder) deb ataladi. Har bir yoʻlak sektor yoki blok deb ataladigan fragmentlarga (qismlarga) boʻlinadi. Barcha yoʻlaklar sektorlar soni bilan teng boʻladi. Sektor ikkilik darajasi bilan ifodalanadigan aniq bir tizim hajmi uchun belgilangan boʻladi. Koʻpincha sektorning hajmi 512 baytdan iborat boʻladi. Turli xil radiusli yoʻlaklar bir xil sektor miqdoriga ega boʻladi. Markazga yaqin yoʻlakka nisbatan uzoqrogʻiga yozish zichroq boʻladi (markazga yaqin yoʻlaklarning hajmi kichikroq boʻladi).

Kerakli sektorni diskdan izlashda unga sektorning barcha tashkil etuvchilarini berish kerak boʻladi:

w silindr raqami;

w yuzasi raqami;

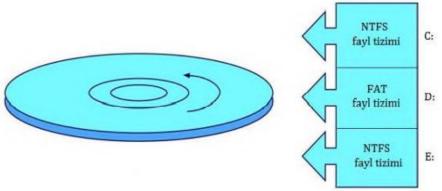
w yoʻlak sektor raqami.

Sektor – tezkor xotira bilan disk qurilmasi ma'lumotlar almashadigan qisqa manzil. Bu dastur diskdan faqat bitta baytni oʻqishni talab etsa, butun bir sektor oʻqiladi va kerakli ma'lumotni tanlash uchun tizimga uzatishini bildiradi. Amaliy dastur sektorlarda emas baytlarda operatsiyani bajaradi, shu sababli talab etilayotgan ma'lumot sektori qisqa hajmini koʻrsatish shart boʻlmaydi, u holda soʻrov zarur axborotlarni oʻz ichiga olgan bir nechta sektorlarni va 183 talab qilinyotgan ortiqcha ma'lumotlarni oʻz ichiga olgan bir yoki ikkita sektorni oʻqishni oʻz ichiga oladi. Operatsion tizim disk bilan ishlaganda klaster deb ataladigan diskdagi yagona joydan foydalanadi. OT faylni yaratish yordamida uning uchun diskdan joy soʻraydi. Masalan, agar fayl 2560 hajmli joyga ega boʻlsa, fayl tizimida klaster hajmi esa 1024 bilan belgilangan boʻlsa, u holda fayl diskni 3 ta klasterga ajratadi.

Klaster – diskga xotirani taqsimlash orqali fayl tizimi operatsiyalarini bajaradigan eng kam miqdorli disk joyi. Yoʻlaklar va sektorlar fizik yoki past pogʻona, diskni formatlash protseduralarini bajarish natijasida yaratiladi. Diskda belgilangan blok chegarasi uchun identifikatsiyalangan axborotlar yoziladi. Past pogʻona disk shakli ushbu disk foydalaniladigan operatsion tizimga bogʻliq emas. Aniq bir fayl tizimi uchun disk belgisi yuqori pogʻona yoki mantiqiy formatlash (shakllantirish) protseduralarida bajariladi. Yuqori pogʻonada shakllantirish klaster oʻlchamini begilab beradi va diskga fayl tizimi bilan ishlashda zarur boʻladigan axborotlarni yozadi, ya'ni kirishga ruhsat berilgan yoki foydalanilmaydigan toʻgʻrisida, fayl va kataloglarni ajratilish hududi chegarasi toʻgʻrisida, hududlardagi shikastlanishlar toʻgʻrisida axborotlar.

Bundan tashqari operatsion tizimga yuklovchini, ya'ni kompyuter reestri yoki manba ulangandan so'ng operatsion tizimga initsializatsiyalash jarayonini boshlab beradigan uncha katta bo'lmagan dasturni yozadi. Ma'lum bir fayl tizimidagi diskni formatlashga nisbatan uni qismlarga ajratish mumkin. Qism - operatsion tizim foydalanuvchiga mantiqiy qurilma sifatida taqdim etadigan fizik diskning uzluksiz qismi. Mantiqiy vosita aynan foydalanuvchi bilan birga ishlaydi, unga nomlari bo'yicha murojaat etadi, masalan, A, V, S, SYS va boshqalar. Turli turdagi operatsion tizimlar ularning barchasi uchun yagona qismlar to'g'risidagi tushunchadan foydalanadilar, lekin har bir OT turi uchun maxsuslashtirilgan uning mantiqiy vositasi asosida yaratadi. Har bir mantiqiy vosita faqat bitta fayl tizimini yaratishi mumkin. Ushbu fizik diskdagi

turli xil mantiqiy vositalar shu va turli xil turdagi fayl tizimlarida joylashadi. 5.3- rasmda ikkita fayl tizimi oʻrnatilgan NTFS (C va E qismlar) va bitta FAT (D qism) fayl tizimi oʻrnatilgan 3 qismga ajratilgan disk keltirilgan. Operatsion tizim qismlarni turli xil holatlarini qoʻllabquvvatlashi mumkin, asosan operatsion tizim modelini yuklash uchun foydalanilishi mumkin boʻlgan qismlarni qayd etadigan va faqat fayl ma'lumotlarini saqlash va ilovalarni oʻrnatish mumkin boʻlgan boʻlimlarni tasvirlaydi. Diskning boʻlimlaridan biri faol boʻladi. Aynan shu boʻlim operatsion tizimni yuklovchi hisoblanadi.

5.3- rasm. Ikkita NTFS fayl tizimi va bitta FAT fayl tizimi oʻrnatilgan 3 qismga ajratilgan disk

Faylni manzillash va fizik tashkil etish Fayl tizimining fizik tuzilishining muhim komponentlaridan biri faylning fizik tuzilishi boʻladi, ya'ni diskga faylni joylashtirish usuli mavjud.

Faylni fizik tashkil etishning asosiy samaradorlik mezonlari quyidagilar:

- w ma'lumotlarga kirish tezligi;
- σ faylni axborot manzili hajmi;
- w disk boʻsh joyi qismi miqdori;
- π faylning maksimal hajmi. Uzluksiz joylashtirish fizik tuzilishning sodda koʻrinishi, ya'ni disk xotirasida uzluksiz ishtirok etishini koʻrsatuvchi diskning klasterlar ketma-ketligini taqdim etuvchi fayl.

Ushbu usulning asosiy afzalligi yuqori tezlikda kira olishi, bu fayl klasterini oʻqish va izlashga sarflanadigan vaqtni minimallashtiradi. Shuningdek axborot manzil hajmini minimallashtirish — fayl hajmi va birinchi raqamli klasterda saqlash yetarli. Ushbu fizik tuzilishning fayl miqdorining maksimal imkoniyatlari chegaralanmagan. Biroq bu variantda qator kamchiliklarga ega, ya'ni uning mantiqiy soddaligiga qaramasdan amaliyotda qoʻllashning murakkabligi hisoblanadi. Ahamiyat berilsa ushbu sxemani joriy qilish oson emas.

Darhaqiqat, agar har bir oʻzgarishda fayl oʻzining hajmini oshirib borsa faylga ajratilgan joyning oʻlchami qanday boʻladi? Yana bir muammo qismlarga boʻlinish (fragmentlash). Faylni fizik tashkil qilishning keyingi usuli — disk xotirasi klasteri roʻyxati bilan bogʻlangan koʻrinishda joylashishi. Har bir klaster boshlanishida keyingi klasterni koʻrsatishni oʻz ichiga oladi. Bu holatda axborot manzili minimallashtiriladi: faylni joylashtirib unga birinchi klaster raqamini berish mumkin boʻladi.

Avvalgi usuldan farqi har bir klaster biron bir fayl bilan klaster zanjiri boʻylab birlashishi mumkin boʻladi, shubhasiz, klaster darajasida fragmentlash boʻlmaydi. Fayl klasterlar miqdorini oshirib oʻzining mavjudlik davrida oʻlchamini oʻzgartirishi mumkin. Kamchiligi ushbu fayl joyiga ixtiyoriy kirishni joriy qilish murakkab – faylni klaster tartib raqami boʻyicha beshinchisini oʻqish uchun klaster zanjirida joylashgan dastlabki toʻrtta klasterni oʻqishi kerak boʻladi. Bundan tashqari fayl ma'lumotlar miqdori ikkilik darajasiga teng boʻlmagan bitta klasterni oʻz ichiga oladi, koʻplab dasturlar esa ikkilik darajasiga teng oʻlchamda klaster ma'lumotlarini oʻqiydi.

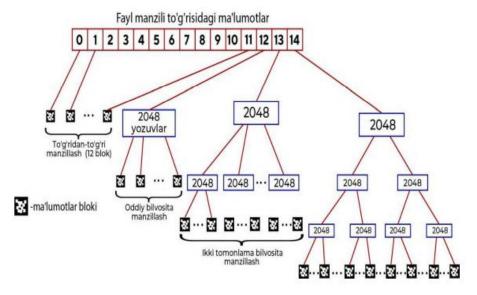
Keng tarqalgan qoʻllash usullaridan masalan FAT fayl tizimida indeks roʻyxati bilan bogʻlangan koʻrinishda joylashtirilish boʻladi. Ushbu usulda avvalgilariga ba'zi bir oʻzgartirishlar kiritilgan. Bu yerda xam fayl klaster roʻyxati bilan bogʻlangan koʻrinishda xotirani ajratadi.

Birinchi klaster raqami ushbu fayl xarakteristkalari saqlanadigan katalog yozuvini xotirlaydi. Qolgan manzil axborotlar fayl klasteridan alohida boʻladi. Diskdagi har bir klaster ba'zi bir element – indeks bilan bogʻlangan boʻladi. Indekslar diskning alohida bir qismida joylashadi – bu FAT (File Allocation Table) jadval MSDOS da bitta klasterni band qiladi.

Agar xotira boʻsh boʻlsa, barcha indekslar nol qiymatiga ega boʻladi. Agar ayrim fayllarga berilgan boʻlsaba'zi klasterlar Nunda bu klasterda indeks ushbu faylning keyingi klasteri M raqamiga yoki bu klaster navbatdagi fayl uchun qabul qilingan maxsus belgiga teng boʻladi. Faylni avvalgi klaster indeksi Nbelgisini qabul qilishi klasterga yangiddan berilganligini koʻrsatadi. 186 Bunday fizik tashkil qilinish avvalgi usullarning barcha afzalliklarini saqlab qoladi: minimal axborot manzili, fragmentatsiyaning yoʻqligi, oʻlchamning oʻzgarish muammolari mavjud emasligi. Bundan tashqari, ushbu usul qoʻshimcha afzalliklarga ega. Birinchidan fayl klasteriga ixtiyoriy kirish uchun indeks jadvalini oʻz ichiga olgan faqat disk sektorlarini oʻqish yetarli boʻladi, zanjir boʻyicha faylning kerakli klasterlar miqdorini hisoblaydi va kerakli klaster raqamini aniqlaydi. Ikkinchidan, ushbu fayl klasterni toʻliqligicha band qiladi, demak, hajm ikkining darajasiga teng boʻladi.

Faylni fizik joylashtirishning yana bir usuli ushbu faylni band qilgan klaster raqamlarini hisoblab chiqish boʻladi. Bu raqamlar toʻplami va fayl manzil xizmati boʻladi. Ushbu usulning kamchiliklari: manzil uzunligi fayl oʻlchamiga bogʻliqligi va katta fayllar uchun manzil uzunligi sezilarli darajada uzun boʻlishi mumkin.

Afzalliklari fayl klasteriga ixtiyoriy kirish tezligining yuqoriligi. Bu yerda faylning ixtiyoriy klasteri manzilini izlash orqali koʻrsatuvchi zanjirni koʻrib chiqishni rad etib, manzilga toʻgʻridan-toʻgʻri kirish qoʻllaniladi. Ushbu usulda klaster darajasida fragmentlash mavjud emas. Soʻnggi usul Unix OT ning an'anaviy fayl tizimlari s5 va ufs da foydalaniladigan ba'zi bir modifikatsiyalar bo'ladi. Axborot manzili hajmini qisqartirish uchun ufs fayl tizimida chetki qismlarni manzillashni bevosita qoʻshishga imkon beradigan kombinatsiyalashgan klasterni manzillash sxemasidan foydalaniladi. Fayl manzilini saqlash uchun 15 ta maydon ajratiladi, ularning har biri 4 baytdan iborat bo'ladi (5.4- rasm). Agar fayl miqdori 12 ta klasterga teng yoki kichik boʻlsa, u holda bu klaster manzilning birinchi oʻn ikkita maydoniga oʻtkaziladi. Agar klaster 8 Kbayt o'lchamga (ufs qo'llab-quvvatlaydigan klasterning maksimal o'lchami) ega bo'lsa, unda 8192 * 12 = 98 304 baytgacha faylni manzillash mumkin. Agar fayl o'lchami 12 klasterdan oshsa, u holda navbatdagi 13- maydon keyingi klaster raqamini emas, navbatdagi fayl klasteri raqami joylashishi mumkin bo'lgan klaster raqamini o'z ichiga oladi. Bunday ko'rinishda 13- manzil elementi chekka qism manzili uchun foydalaniladi. 8 Kbayt o'lchamli klaster 13- elementni koʻrsatib navbatdagi ma'lumotlar fayli klasterini 2048 raqamini oʻz ichiga olishi mumkin va fayl hajmi 8192 * (12 + 2048) = 16 875 520 187 baytgacha o'sishi mumkin. Agar o'lchami 12 + 2048 = 2060 klastergacha ortsa, u holda 14- maydondan foydalaniladi. Unda har biri ma'lumotlar faylining 2048 ta raqamini saqlaydigan 2048 ta klaster raqamini oʻz ichiga oladigan klaster raqami joylashadi. Bu yerda ikkilik bilyosita manzillashdan foydalaniladi. Uning yordami bilan 8192 * (12 + 2048 + 20482) = 3,43766 * 1010 baytgacha fayldagi klasterlarni manzillash mumkin.

5.4- rasm. Fayl manzili

Va nihoyat agar fayl 12 + 2048 + 20482 = 4 196 364 klasterni oʻz ichiga olsa, u holda uchtali bilvosita manzillash uchun, soʻngi 15- maydondan foydalaniladi, ya'ni faylga manzil berish imkoniga ega boʻlish uchun quyidagi maksimal hajmdan foydalanadi. 8192 * (12 + 2048 + 20482 + 20483) = 7,0403* 1013bayt. Bunday koʻrinishda, 8 kbayt klaster oʻlchami orqali ufs fayl tizimi 8 milliard klaster saqlanadigan 70 trillion bayt ma'lumotidan iborat faylni qoʻllab-quvvatlaydi. 5.4- rasmda koʻrinib turibdiki maksimal darajada katta fayl toʻgʻrisida axborot manzilini berish uchun manzil markaziy qismida 4 bayt (60 bayt) hamda bilvosita manzil qismida 1 + (1 + 2048) + (1 + 2048 + 20482) = 4 198 403 klasteri boʻyicha 15 ta element talab etiladi. Oʻlchamning kattaligiga 188 qaramasdan, bu miqdor manzillanyotgan ma'lumot hajmining 0,005 % atrofida boʻladi.

V FAT va FAT 32 fayl tizimlari

FAT boshlang'ich fayl tizimi muhim xarakteristikalardan biri fayl nomlari 8.3 formatidan foydalanishdir. FAT standart tizimiga (FAT 16 ko'zda tutilmoqda) yana 2 ta, keng tarqalgan MS OT – Windows 95 va Windows NT uchun ko'rinishlari: V FAT (FAT virtual tizimi) va FAT 32 tizimidir. Hozirgi vaqtda FAT 32 – Windows Millennium Yedition, Windows 2000 va Windows XP tomonidan qo'llaniladi, bu FAT 32, tizimining Windows NT va Linux uchun ham ishlab chiqilgan versiyalari mavjuddir.

FAT va V FAT fayl tizimlari asosiy kamchiligi, mantiqiy diskning katta oʻlchamlaridagi klasterlashdagi yoʻqotishlar va mantiqiy disk oʻlchamiga boʻlgan chegaralanishlardir. Shuning uchun ham MS Win 95 OEM Service Release 2 uchun FAT 32 keldi. U toʻliq mustaqil 32 razryadli fayl tizimidir va u olingi versiyalarga nisbatan koʻp mukammaliklarga egadir. Eng asosiysi, FAT 32 disk sohasini samarali sarflaydi.

HPFS favl tizimi.

HPFS fayl tizimi (High File System – yuqori unumdorlikka ega bo'lgan fayl tizimidir) birinchi marta OS/2 va Law Manager OT larida paydo bo'ldi. Bu fayl tizimi, IBM va MS kompaniya mutaxassislari tomonidan MVS,VM/EMS fayl tizimlari va virtual murojaat usuli tajribasi asosida ishlab chiqildi. HPFS ko'p masalalik rejimi fayl tizimi sifatida yaratila boshladi va katta o'lchamli disklardagi fayllar bilan ishlashda yuqori unumdorlikni ta'minlash uchun mo'ljallangan edi.

HPFS asosi qilib olingan fayllarni diskda joylashtirish printsipi, fayl tizimini unumdorligini, va uning ishonchliligi va buzilishlarga qat'iyliligini oshiradi.

HPFS fayl tizimi, FAT bilan taqqoslaganda quyidagi ustunliklarga egadir:

- yuqori unumdorlik;
- ishonchlilik:

- fayl va kataloglarga murojaatni moslanuvchi holda boshqarish imkonini beradigan kengaytirilgan atributlarni qo'llash;
 - disk makonidan samarali foydalanish.

Bu ustunliklar HPFS strukturasidan kelib chiqadi.

NTFS fayl tizimi

NTFS (New Technology File System –yangi texnologiya fayl tizimi) fayl tizimi nomida yangi so'zi mavjuddir. Haqiqatda, NTFS fayl tizimi, taniqli FAT 16 (va hatto FAT 32)ga nisbatan sezilarli mukammalliklar va o'zgarishlarni o'z ichiga olgan. Foydalanuvchi nuqtai-nazaridan qaraganda, fayllar har doimdagidek (oldindagidek), Windows muhitida ishlash vaqtida ko'pincha "papka" deb ataluvchi kataloglarda saqlanadi. Ammo unda talay yangi xususiyat va imkoniyatlar paydo bo'ldi.

NTFS fayl tizimi asosiy imkoniyatlari.

NTFS ni loyihalashda alohida diqqatni ishonchlilikka, katalog va fayllarga murojaatni chegaralash mexanizmiga, kengaytirilgan funktsionallikka, katta xajmdagi disklarni qo'llashga va x.k.larga qaratildi. Bu tizim OS/2 V.3 doirasida ishlab chiqila boshladi, shuning uchun ham u HPFS fayl tizimi ko'pgina qiziqarli xususiyatlarini olgan.

Ishonchlilik. Yuqori unumdorlikka ega bo'lgan va birgalikda foydalanish tizimlari, yuqori ishonchlilikka ega bo'lishi kerak. Bu esa NTFS tizimining eng muhim elementidan iboratdir. NTFS tizimi, o'z-o'zini tiklashning ma'lum vositalariga ega. Bu vositalar tizim yaxlitligi (butunligi) ni tekshiradigan, ya'ni tranzaktsiya jurnalini olib boradigan turli mexanizmlarni o'z ichiga oladi.

NTFS, qayta yuklanmasdan tinimsiz ishlashni ta'minlashi muhim bo'lgan server fayl tizimi sifatida ishlab chiqilgani uchun, unda xuddi HPFS dagi kabi, defektli sektorlarni avariyali almashtirish mexanizmi ishonchlilikni oshirish uchun kiritilgan. Boshqacha aytganda, ma'lumotlarni o'qishda tizim rad etsa, u holda fayl tizimi bu ma'lumotlarni o'qishga va bu maqsad uchun disk makonini maxsus rezervlab qayta ko'chiradi, defekt joyini-sektorni belgilab, unga boshqa murojaat qilmaydi.

Fayl va kataloglarga murojaat chegaralari. NTFS fayl tizimi Windows NT OT i xavfsizlik ob'ekt modelini qo'llaydi va hamma tom, katalog va fayllarga mustaqil ob'ekt sifatida qaraydi. NTFS tizimi xavfsizlikni fayl va kataloglar darajasida ta'minlaydi. Bu degani, tom, katalog va fayllarga murojaat huquqi, foydalanuvchi hisob yozuvi va u mansub bo'lgan guruhga bog'liqdir. Foydalanuvchi har gal fayl tizimi ob'ektiga murojaat qilganida uning huquqi ob'ektning murojaatni boshqarish ro'yxatidan tekshiriladi (ACL). Agar foydalanuvchi zarur huquqga ega bo'lsa, uning so'rovnomasi qondiriladi, aks holda so'rovnoma rad etiladi.

Kengaytirilgan funktsionallik. NTFS tizimi mumkin bo'lgan kengaytirish hisobga olinib loyihalashtirilgan. Unda ko'pgina qo'shimcha imkoniyatlar aks ettirilgan- yuqori darajada buzilishlarga qat'iylik, boshqa fayl tizimlari emulyatsiyasi, kuchli xavfsizlik modeli, ma'lumotlar oqimiga parallel ishlov berish va fayl atributlarini yaratish (foydalanuvchi belgilaydigan).

Windows 2000/XP tizimlarida, NTFS fayl tizimidan foydalanishda kvotlashtirishni kiritish mumkin, bu foydalanuvchilar o'z fayllarini disk makonining ularga ajratilgan kvotasi chegarasida saqlashi mumkin.

NTFS tizimi katta disklar bilan ishlashni hisobga olib yaratilgan.

NTFS ruxsatlari-bu foydalanuvchilarning ob'ektlarga murojaatini chegaralash uchun berilgan fayl va kataloglarning maxsus kengaytirilgan to'plami. Ular faqat NTFS fayl tizmi o'rnatilgan tomlarda mavjuddir. Ruxsatlar moslanuvchan himoyani ta'minlaydi, chunki ularni ham katalog, ham alohida fayllarga qo'llash mumkin; ular lokal foydalanuvchilarga (himoyalangan papka va fayllar bo'lgan kompayuterlarda ishlaydigan) ham, tarmoq orqali resurslarga ulanadigan foydalanuvchilarga ham mansubdir. Ruxsat va xuquqlarni chalkashtirib bo'lmaydi. Bular umuman har xil tushunchalardir.

NTFS ruxsatlari, birinchi navbatda, resurslarni shu resurs joylashgan kompьyuterda ishlayapgan foydalanuvchidan himoya uchun ishlatiladi. Ammo ulardan, masofadagi umumiy papkaga tarmoq orqali murojaat qiluvchi foydalanuvchilarga ham ishlatish mumkin.

NTFS ruxsatlar himoyani yuqori darajada tanlashni ta'minlaydi: har bir papkadagi faylga o'z ruxsatini o'rnatish mumkin. Har bir foydalanuvchining ruxsatlari, ma'lum amallar bo'yicha farqlanadi. Demak, har bir fayl ob'ekti o'zining murojaatini boshqarish ro'yxatiga ega.

Har bir fayl ob'ekti murojaat maskasiga ega (access mask-maska dostupa). Murojaat maskasi o'z ichiga standart (standard), maxsus (specific) va qarindoshlik (generic)-murojaat huquqlariga ega:

- standart murojaat huquqi-hamma himoya qilingan ob'ektlar uchun umumiy amallarni aniqlaydi;
- maxsus murojaat huquqi, faylni ob'ektlarga mos bo'lgan asosiy huquqlarni ko'rsatadi;
- qarindoshlik murojaat huquqlari tizimi tomonidan foydalaniladi, ular standart va maxsus xuquqlar kombinatsiyasini aniqlaydi.

NTFS ruxsatlari Windows NT 4.0 va Windows 2000/XP operatsion tizimlari uchun ruxsatlar har xil kelitirilgan.

NTFS ning Windows NT 4.0 dagi ruxsatlari. NTFS ning fayl va kataloglarga murojaati Windows 4.0 dagi ruxsatlari individual, standart va maxsus bo'ladi.

Individual ruxsatlar. Foydalanuvchiga u yoki bu tipdagi murojaatni berish imkoniyati individual ruxsatlar deyiladi. Windows NT 4.0 da bunday ruxsatlar 6 ta: o'qish (read), yozish (write), bajarish (execute), olib tashlash (delete), ruxsatlarni o'zgartirish (Change Permissions) va egasini o'zgartirish (Take Ownership).

Standart ruxsatlar. Har gal individual ruxsatlarning kombinatsiyasidan foydalanmaslik uchun, NTFS ning standart ruxsatlari kiritilgan.

- List ko'rish
- Add qo'shish
- Add & Read o'qish va yozish
- Change -o'zgartirish
- Full Control to'liq murojaat.

Maxsus ruxsatlar. Bu individul ruxsatlarning standart ruxsatlar bilan mos kelmaydigan kombinatsiyalari: R,W,X,D,P va O.

NTFS ruxsatlarini qo'llash. NTFS ruxsatlari foydalanuvchilar va guruhlar hisob yozuvlariga, xuddi umumiy tarmoq resusrlariga murojaat ruxsatlari kabi beriladi. Foydalanuvchi ruxsatni bevosita yoki ruxsati bo'lgan bitta yo bir nechta guruh a'zosi bo'lib olishi mumkin.

Windows 2000 va Windows XP OT larida individual, standart va maxsus ruxsatlar o'rniga, foydalanuvchi interfeysda 13 ta ruxsatlar mavjud.